

זבחים צג

ויקרא פרק ו

(יז) וידבר ה' אל משה לאמר :

(יח) דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני ה' קדש קדשים הוא :

(יט) הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד :

(כ) כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש :

(כא) וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים :

(כב) כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא :

(כג) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף :

שאלה : בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא : ניתז על בגד טמא, מהו?

הסבר השאלה : אמר רב הונא בריה דרב יהושע : מדקמיבעיא ליה הכי, ש"מ : היתה לה שעת הכושר ונפסלה - אין דמה טעון כיבוס, ה"מ בזה אחר זה אבל בבת אחת לא, או דלמא לא שנא?

תשובה : א"ל : פלוגתא דר"א ורבנן אליבא דרבה וכדקא מתריץ אביי ;

דתניא : ר' אלעזר אומר : מי חטאת שנטמאו מטהרין, שהרי נדה מזין עליה

ר' עקיבא	רבנן	
משנה - היה עומד חרץ לתנור ושרץ בתנור, והושיט ידו לחלון ונטל את הלגין והעבירו ע"פ תנור	מטמא	מטהרין
רבה - ר' אלעזר מתאים לר' עקיבא	כמונח דמי	לאו כמונח דמי
אביי מקשה על רבה : מודה רבי עקיבא בהזאה שהעבירה על כלי חרס טמא על גבי משכב ומושב טמא - שהיא טהורה, שאין לך דבר שמטמא למעלה כלמטה אלא כזית מן המת, ושאר כל המאהילין, לאיתויי אבן המנוגעת!		
אביי - דכ"ע - לאו כמונח דמי	גזרינן שמא ינוח ומודה רבי עקיבא בהזאה כיון דנפק נפק	לא גזרינן

הבנת ר' אלעזר ורבנן

ר' אלעזר	רבנן	
מי חטאת שנטמאו מטהרין, שהרי נדה מזין עליה	אי אפשר ללמוד מנדה למי חטאת שנטמאו	
רבה	כר' עקיבא - כמונח דמי	כרבנן - לאו כמונח דמי
אביי (עונה על שאלת רמי בר חמא)	בדנין טומאה קדומה מטומאה שבאותה שעה	אין דנין טומאה קדומה מטומאה שבאותה שעה
רבא	הזאה צריכה שיעור ומצטרפין להזאות	הזאה אין צריכה שיעור